

дигнали много рано—3000 години прѣди Христа. Въ гробоветѣ имѣ отъ това врѣме сж намѣрени бронзови оржия, мраморни сждове съ изпъкнали орнаменти и груби статуйки, а въ развалинитѣ на тогавашнитѣ имѣ домове се срѣщатъ рисунки на птици и риби, изгладени глинени издѣлия и стѣнна живопись. До най-висока степенъ на развитието си южнитѣ пелазги достигнали отъ XV до XII вѣкъ прѣди Христа, когато образували въ Пелопонезъ нѣколко царства. Тогаватѣ строили на издигнати мѣста близо до морския брѣгъ силни крѣпости отъ грамадни недѣлани камъни; строили пжтища, които издѣлбавали въ скалитѣ, или пѣкъ ги постилали съ грамадни недѣлани камъни; поставяли надъ гробоветѣ на първенцитѣ си стѣлбове съ изображения на сцени отъ ловъ и битки; обработвали металитѣ, а на лицата на умрѣлитѣ си царе поставяли златни маски.

Религията на пелазгитѣ се състояла главно въ почитане родителната сила на природата, на която принасяли въ жертва магаре, символъ на тая сила. Тѣ обожавали: богиня на плодородието, богъ на небето, богиня на луната и разни други божества, които обаче не си ги прѣдставлявали въ образи, а въ символи: двойна брадва, гължбъ, стѣлбъ, даже и крѣстъ. А надъ гробоветѣ на умрѣлитѣ принасяли жертви, като оставяли кръвта имѣ да се изтича въ гроба, за да се наслади съ нея умрѣлиятъ.

Балканскитѣ пелазги били отчасти изтикани къмъ югъ и изтокъ въ Бѣломорскитѣ острови и Мала Азия, а отчасти изтрѣбени или прѣтопени отъ арийскитѣ племена: елини, илири, и траки. Елинитѣ дошли отъ къмъ маджарско въ XXV-й вѣкъ прѣди Христа. Тѣ слѣзли много бавно по западнитѣ крайбрѣжия и завоювали постепенно Елада и Пелопонезъ. Слѣдъ тѣхъ по сщия пжтъ дошли илиритѣ и завзели западната половина на полуострова, а най-послѣ, къмъ XX вѣкъ пр. Хр. дошли откъмъ Карпатитѣ тракитѣ и завзели източната, а отчасти и срѣдната частъ на полуострова.

Елини.—Отъ Елада и Пелопонезъ частъ отъ елинитѣ проникнала въ Бѣломорскитѣ острови и въ Мало-